

ΓΑΛΗΝΟΣ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1870 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ

ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ, ΜΑΚΚΑ, ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ

ΚΑΙ

ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ.

ΕΤΟΣ ΟΓΔΩΟΝ

ΤΟΜ. ΔΕΚΑΤΟΣ ΠΕΜΠΤΟΣ

ΒΙΟΛΟΓΙΚΗΝ
ΕΥΛΟΓΙΟΥ ΚΟΥΡΙΑΑ
ΛΑΥΡΙΩΤΟΥ
ΑΥΣΟΝ ΑΜΕΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Ν. Γ. ΠΑΣΣΑΡΗ

1886

ΓΑΛΗΝΟΣ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ.

ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΤΗΣ 1873 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ
Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, Σ. ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ, Ν. ΜΑΚΚΑ, Ν. ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ
ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΕΛΛΗΒΑΤΟΝ ΕΒΛΙΟΜΕΝΟΝ
ΥΠΟ
Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ.

<p>ΤΙΜΗ ΠΤΗΣΙΣ ΣΥΧΑΡΟΝΗΣ ΠΡΟΠΑΗΡΕΤΕΩΣ</p>	<p>ΣΥΧΑΡΟΝΗΤΑΙ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ</p>
<p>Διὰ τὸ Ἰζηωτικὸν... Δρ. Ν. 20</p>	<p>Εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ ΓΑΛΗΝΟΥ</p>
<p>» » Ἐσωτερικόν... » 15</p>	<p>Ὅδου Πινακωτῶν</p>
<p>» τοῦ καὶ Φοιτητικῆς... » 8.</p>	<p>ΑΡΙΘΜΟΣ 8</p>

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. — Μονοπληγίας βραχιονίου ιστορικῆς ἀπὸ τραυματικῆς αἰτίας παρ' ἀνδρὶ δύο περιπτώσεις, ὑπὸ Charcot (Συνέχ. καὶ τέλος). — Τινὰ ἐπὶ τῆς αἰτιολογίας τῆς πνευμονίας. Ἡ κατὰ Vorandini χρῆσις τῆς ἱπεκακουάνης ἐπὶ πνευμονιῶν, ὑπὸ Ν. Μ. Πολίτου (ἐν Νεαπόλει). (Τέλος). — Περὶ ἀντιπυρετικῆς Θεραπείας, ὑπὸ Ἀλκ. Σχίμπελ (ἐν Τρεβόλει). — Στατιστικὴ τῆς θνητότητος ἐν Πάτραις ἐν ἔτει 1885, ὑπὸ Χ. Π. Κορύλου. — Θεραπεία τῆς βλενω νόρροισ δι' ἀφψήματος λειμωνίου. — Δυσπεψίας Θεραπεία. — Εἰδοποιήσεις. — Βιβλιογρ. δελτίον.

ΜΟΝΟΠΛΗΓΙΑΣ ΒΡΑΧΙΟΝΙΟΥ ΎΣΤΕΡΙΚΗΣ ΑΠΟ ΤΡΑΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΙΤΙΑΣ ΠΑΡ' ΑΝΔΡΙ ΔΥΟ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ.

ὑπὸ CHARCOT.

(Κλινικὸν μάθημα)

(Συνέχ. καὶ τέλος θρα. σελ. 280).

Ἡ, πρὸς τὴν μετὰ τῶν δύο παραλύσεων, τῆς εἰς τὴν πάσχουσαν Γ... προκαλεσθεῖσα; ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς εἰς τοὺς πάσχοντας Η... καὶ Ρ... ἀπὸ τραυματικῆς αἰτίας ἀφ' ἑτέρου παρατηρηθεῖσαν διαφοράν, παρατηροῦμεν ὅτι εἰς τοὺς πάσχοντας Η... καὶ Ρ... ἡ παραγωγή τῆς μονοπληγίας αἰτία εἶναι εἰς
ΓΑΛ. ΤΟΜ. ΙΕ'. 20

μη τραυματισμός κατά την αύτηράν της λέξεως έννοαν, τουλάχιστον πλήξαι ύλική μάλλον ή ήγτον ίσχυρά κατά τόν ήμον, τούκντίον δέ εις την ύπερικνήν Γ... αίτίαι της παράλυσεως είναι ή διά λόγου πρόκλησις αύτης. Η έκ πρώτης όψεως τάτω σπουδαία αύτη διαφορά έκλείπει διά τοϋ επί τας ύπνωτιζομένας ύστερικάς πειραματισμοϋ, οϋτως ώστε εις αυτάς ταύτας τας πασχούσας έν ύπνωτισμῷ διατελοϋσας προκλιθεται παρλυτικά φαινόμενα προσόμοια τοῖς πρώτοις, οϋχι διά της προκλήσεως, αλλά τῆ χρήσει αναλόγου μέσου πρός τῷ προκαλέσαν τήν μονοπληγίαν εις τόν πάσχοντα Η... τούτέστιν διά πλήξαι κατά τήν ύπεκθίαν τοϋ ὤμου μοῖραν διά της πλάτης; της χειρὸς μετρίως; αληττούτης τήν χώραν ταύτην. Καί οὕτως ἔμακ τῆ ἑλαφοῦ ταύτη πλήξει ή έν ύπνωτισμῷ διατελοϋσα ύπερικνή ύποτρέμει, κρυγάζει και ἐρωτωμένη τί τῷ αἵτιον τούτων ἀπαντᾷ ὅτι αἰσθάνεται καί ἔπαν τῷ ἄνω ἄκρον, τῷ ὑπὸ τήν ἐπίδρασιν της βίαις διατελοϋν, αἰσθάνειν, βάρους και ἀδυναμίαν, νομίζει ὅτι τῷ πληγέν μέλος δέν ἀνίσταται πλέον αὐτῇ, και οὕτως εἶναι ἀλλότριον, μετ' οὐ πολὺ ή παράλυσις ταχέως ἐγκαθισταμένη προσκτάται τοῖς γνωστοῖς ἤδη χαρακτῆρας.

Τούτων οὕτως ἐχόντων ή ὁμοιότης μεταξύ τῶν δύο τάξεων τῶν γεγονότων, ὧν ή παρὰβολή έν τοῖς προηγουμένοις ἐξετέθη, εἶναι τελεία ὕψους τὰς ἐπιόψεις, και δῆ και ὕψὸς παθογενικήν. Ἐμφανισθῆναι εἰς τοῖς δύο ἀνδράς, τόν ἀμαξήλατῆν καταπερόντα ἀπὸ της αὐτοῦ ἀμαξίης και τόν κτίστην πηδήσαντα ἀπὸ θυρίδος πρώτης ὁροφῆς, ή ὕλική πλήξαι ήτο πολλῷ μάλλον ίσχυρά, ἀλλ' ή διαφορά κείται οϋχι εις τήν φύσιν της παραγωγῆς αίτίας, ἀλλ' εις τήν ποσότητα αύτης, ἐξ οὗ βεβαίως διαφορά ὡς πρός τόν βαθμόν της αἰσθήσεως τοϋ προσώπου. Ἄλλοθῶς οἱ δύο πάσχοντες Η... και Ρ... κατά τόν χρόνον της πτώσεως ή και βραδύτερον, ὅτε συνετελέσθη παρ' αὐτοῖς ὁριστικῶς ή παράλυσις, δέν διατέλουν ὑπὸ τῷ κράτος τοϋ ύπνωτισμοῦ ἀλλ' ἔρα ή διανοητική κατάστασις, ή ἀπὸ της συγκινήσεως της ἀπὸ τοϋ νευρικοῦ κλονισμοῦ κατά τήν στιγμήν τοϋ συμβάντος και χρόνον τινά μετὰ ταῦτα παρατεινομένην προκληθείσης, δέν ἀντιστοιχεῖ πῶς εις τοῖς προδικηθειμένους πάσχοντας, ὡς βεβαίως εἶναι οἱ Η... και Ρ..., πρός τήν διά τοϋ ύπνωτισμοῦ παραγομένην εις τὰς ύστερικές ἐγκεφαλικήν κατάστασιν; βεβαίως κατά προσόμοιον μηχανισμὸν ἀναπτύσσονται και αἱ πολλὰ τῶν ποικίλων ὡς τὰ πολλὰ διαρκῶν και ἀνεκτότων χωρὶς ὀργανικῆς ἀλλοιώσεως νευρικῶν παθήσεων, αἱ ἰδίαι ὑπὸ τῶν Ἀγγλων και Ἀμερικανῶν ἰατρῶν μελετηθεῖται ὑπὸ τήν ἐπωνυμίαν Railway Spine και Railway Brain. Η ὑπὸ τῶν ὕστεραιῶν λοιπῶν γυναικῶν ἀντίληψις της αἰσθήσεως της πλήξεως, ὁμοίως βεβαίως παραχθεται και εις τοῖς δύο πάσχοντας Η... και Ρ..., θεωρητικά ὡς ή γεννέτεραι της ιδέας της ἀδυναμίας περί τήν κίνησιν τοϋ μέλους, ήτις ἰδέα ἔκκεν έντο-

πισθεῖται ἀναπτύσσεται και παρᾷγει τήν ιδέαν, τήν βεβαιότητα της παράλυσεως.

Τοιαύτη ή πρός ἐξήγησιν τῶν φαινόμενων θεωρία, γρηζουσα βεβαίως περαιτέρω μελέτης και ἀναλύσεως, ἔστω ὅμως και τῷ ἐξῆς περιστατικῶν πρός ὑποστήριξιν αύτης.

Ἰπάρχουσιν ἄνθρωποι, και πιθανῶς πλείονες ή ὅσον κοινῶς πιστεύονται, παρ' οἷς αἱ πολλὰ τῶν τοϋ ύπνωτισμοῦ ἐκδηλώσεων, ψυχικῶν τε και σωματικῶν, ἀπαντῶσιν ἐπίστε και κατά τήν ἐργήγορσιν χωρὶς να ήναι ἀναγκαιή ή μεσολάθεσις τῶν διὰ τόν ύπνωτισμὸν χειρισμῶν. Πιθανῶς ή ύπνωτικῆ κατάσταση, ήτις δι' ἄλλους εἶναι τεχνητή, δι' αὐτοῖς εἶναι συνήθης και οἰονεῖ κατά φύσιν κατάστασις, οὔτοι ὑπνώττουσιν ἐνῷ διατελοϋσιν εις τελείαν ἐργήγορσιν, έν πάτρῃ δέ περιπτώσει τάττουσιν εις ἔσση μοῖραν τήν ὑποκειμενικήν πραγματικότητα και τῷ ἐπιβλαβέμενον αὐτοῖς ἔνθαλαμα, ή τουλάχιστον οὐδεμίαν μεταξύ αὐτῶν ὀρίζουσι διαφοράν. Ἐστω διά τῷ πείραμα ή πάσχουσα ὕστεροεπιληψία Α... Αύτη πρό πολλῶν ἐτῶν πάσχει γενικῆν ἀναισθησίαν, τελείαν, διαρκῆ και βίως ὑπὸ κλασικὸν τύπον. Εἰς ταύτην χωρὶς οὐθενδς διά τόν ύπνωτισμὸν χειρισμοῦ, συνεπῶς έν καθαρῷ ἐργήγορσιν, προκαλεῖται συγχρόνως και σύντασις διά της ἐπί τοῖς μύς, τοῖς τένοντας, ή τοῖς νευρικοῦ κορμοῦ; πίεσεως (σύντασις τῶν ληθαργικῶν), και καταληπτικῆ τῶν μελῶν ἀκινήσις ὡς ἐπίσης και σύντασις ὑπνωτικῆ δι' ἑλαφρῶν προστριβῶν ή διά κινήσεων ἀπὸ ἀποστάσεως. Ἄπαντα ταῦτα τὰ σωματικά φαινόμενα ἀπαντῶσι λοιπὸν εις τήν πάσχουσαν ταύτην ἀναμιξ συνυπάρχοντα συγχρόνως χωρὶς διακριτέως περιόδων κατ' ἀντίθεσιν πρός τὰ συμβαίνοντα κατά τήν μέγαν ύπνωτισμὸν, ἀλλ' ὑπὸ ψυχικῆν ἔποψιν ὑπεριχθουσιν οἱ χαρακτῆρες της ὑπνωτικῆς καταστάσεως. Εἰς τήν πάσχουσαν ταύτην, μη διατελοϋσιν ὑπὸ τῷ κράτος τοϋ ύπνωτισμοῦ ἀλλ' ἐργήγορσιν, διά προκλήσεως διά τοϋ λόγου ἐπιτυγχάνεται τάχιστα μονοπληγική χαρακτῆρισμένη διά τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων χαρακτῆρων, διαλυομένη ἐπίσης ταχέως διά προκλήσεως ὡς έν ἀρχῇ παρήχθη, ἐπίσης, τοῦδ' ὅπερ τῷ σπουδαιότερον εις τῷ ἐπασχολοῦν ζήτημα, διά πλήξεως αἰφνης γενομένης κατά τόν ὤμον παρᾷγεται ἀμέσως έκ νέου ή τοῦ μέλους παράλυσις ὡς και εις τήν ὑπὸ τόν ύπνωτισμὸν πάσχουσαν Γ... Τούτων οὕτως ἐχόντων εις τήν παρῶσαν περίστασιν ή ταυτότης της τεχνητῶς προκληθείσης μονοπληγίης εις τήν ὕστεροεπιληπτικῆν Α... και ή ἀπὸ τραυματικῆς αίτίας εις τοῖς πάσχοντας Η... και Ρ... οὐδῶλως ἀμφισβητεῖται, και ὑπὸ συμπτωματολογικῆν και ὑπὸ παθολογικῆν ἔποψιν εἶναι τελεία, ή περίπου τελεία, ἔτε δῆ εις ἀμφοτέρας τὰς περιστάσεις τοϋ ύπνωτισμοῦ οὐδῶλως μεσολαθήσαντος.

¹Εκ τῶν προεκτεθέντων προκύπτουσι πρακτικὰ συμπεράσματα μεγάλην ἔχοντα ἀξίαν ὑπὸ θεραπευτικῆν ἔποψιν.

Εἰς ἀμφοτέρους τοὺς πύχοντες Η... καὶ Ρ... ἐφαρμόσθη θεραπεία κανονικὴ ὑποδικασμένη εἰς δύο μέρη. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον μέρος εἶναι οἰονεὶ ἔμμεσον, κυρίως ἀφορῶν εἰς τὴν γενικὴν κατάρτησιν εἴτε τὴν ὑστερικὴν διάθεσιν, αὐτῶ δὲ μὲν Ρ... ὑπεβλάπτετο δις δι' ἡμέρας εἰς γενικὴν καταιώνισιν δι' ἀκτίνης ψυχροῦ ὕδατος, ὁ δὲ Η... μὴ ἀνεχόμενος τὴν τοιαύτην ψυχρολουσίαν, εἰς γλιανὸν ὀρειοῦχον λουτρὸν τρις τῆς ἐβδομάδος, ἀμφοτέροι δὲ ἀνὰ πᾶσαν δευτέραν ἡμέραν εἰς τὴν διὰ τοῦ στατικῶς ἠλεκτρισμοῦ ἠλεκτρίσιν, ἧτις τροποποιεῖ τὰς τῆς αἰσθητικότητος διαταραχάς, ὡς ἐκ τῆς πείρης δηλοῦται, διότι συνεπείρ τῆς θεραπευτικῆς ταύτης ἀγωγῆς ἢ αἰσθητικότης εἰς τὰς πολλὰς τῶν ἀνωθητικῶν ὑστερικῶν ἐπανερχεται ἐν ἀρχῇ μὲν στιγμιαίως ἢ ἐπὶ τινος ὄρας, μετέπειτα δὲ ἐπὶ τῇ χρήσει τοῦ ἠλεκτρισμοῦ ἐπὶ μακρότερον χρόνον ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας, καὶ τέλος παρατεταμένης τῆς θεραπείας ὀριστικῶς, συγχρόνως δὲ, καθ' ὅσον ἡ αἰσθητικότης ἐπανερχεται μᾶλλον ἢ ἥττον διαρκῶς, τὰ λοιπὰ ὑστερικὰ φαινόμενα καὶ δὴ οἱ ὑστερικοὶ παροξυσμοὶ λίαν εὐνοϊκῶς τροποποιούνται ἢ καὶ ἐντελῶς παύονται.

Τὸ δὲ δεύτερον τῆς θεραπείας μέρος στηρίζεται εἰς τὴν πρὸ μικροῦ ἐκτεθετῆν θεωρίαν ὅτι εἰς ἀμφοτέρους τοὺς πύχοντες ἢ παρήλυσις προεκληθῆ διὰ μηχανισμοῦ ἀναλόγου τῶν παρὰ τὸν αὐτὸν εἰς τὰς ὑπὸ τὸν ὑπνωτισμὸν διαταλούσας ὑστερικὰς διὰ τῆς προκλήσεως Ἐπειδὴ δὲ αἱ διάφοροι πρὸς τὴν ὑπνωτισμὸν ἀπόπειραι ἐπὶ τοῖς πύχοντες Η... καὶ Ρ... ἀπέτυχον, ἢ περὶ ἧς ὁ λόγος θεραπεία περιορίσθη εἰς τὴν ἐξῆς: Κατὰ πρῶτον τὴν ἐκείτην ἐνηργεῖτο ἡθικὴ ἐπὶ τὸ πνεῦμα τῶν πύχοντων ἐπιδρασίαι, βεβαιουμένου αὐτοῖς ὀριστικῶς ὅτι ἡ παρήλυσις αὐτῶν καίτοι χρόνιος δὲν εἶναι ἀνίατος, ἀλλ' ὅτι τὸ ἀνικητὸν βεβαιῶς (καθίσταται διὰ κατακλήλου θεραπείας μετὰ τινος ἐβδομάδος, ἂν εἰς τοῦτο συντελέσῃ καὶ αὐτοὶ διὰ τῆς θελήσεως αὐτῶν). Ἀκολουθῶς δὲ τὰ πύχοντα μέλη ὑπεβλή-

¹ Κατὰ τὸν Maudslay (Le corps et l'esprit. Trad. franc. Σελ. 269) ἡ δράσις τῆς ἰδέας ἐπὶ τὴν κίνησιν δηλοῦται ἐκ τῆς ταχείας θεραπείας τῶν κατὰ φαντασίαν παραλύσεων, ὀφειλομένης εἰς ἔντονον πρόσταγμα: εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας ἡ ἰδέα τῆς κινήσεως, ἢ ἐπιγενομένη παύση εἶναι ἐν τῷ συνειδητῷ αὐτῇ ἢ κίνησις, εἶναι τὸ δρῶν νευρικὸν ζεῦμα, ἔπαρδιῆκον πρὸς τὰ οἰκεία νεῦρα προκαλεῖ πράγματι ἐξωτερικὴν κίνησιν.

Κατὰ δὲ τὸν Müller ἡ ἰδέα ἰδιαίτερας τινὸς κινήσεως ἐπάγεται νευρικὸν ζεῦμα πρὸς τοὺς οἰκείους μῦς καὶ προκαλεῖ τὴν σύντασιν αὐτῶν. Γνωστὸν ἔστι διὰ ἀπρόσπτον προκλήσεως ἐπιτυγχάνεται ἐνίοτε ἀφνης ἢ καιρῶς ψυχικῆς παραλύσεως πρὸ πολλοῦ διαρκούσης καὶ ἀνενόστου εἰς τὰς μᾶλλον ποικίλας θεραπευτικὰς ἀγωγάς. Οὕτω ἔ. π. διὰ μόνης τῆς προσαγῆς ἐξεγείρεται τῆς κλίνης ἀβήστος ἐπὶ μακρὸν ἀκίνητος παρμεινῶσα πύχουσα παραπληγία. Ἐπὶ δὲ λαδοπαθῆσκον ἐπὶ

θησαν εἰς ἰδικιτέραν γυμναστικὴν χρησιμοποιοῦμένων πρὸς τοὺς τῶν ἐκουσίων κινήσεων, ἐφ' ὅσον αὐτοὶ διηνεργούντο, καὶ βαθμηδὸν ἐπιτεινομένων δι' ἀπλῆς ἀσκήσεως ἐνεργουμένης διὰ δυναμομέτρου κρατουμένου ὑπὸ τῆς χειρὸς τοῦ ἀγγώστου, ὅστις ἐβλάπτετο ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ ὅπως ἐκαστοτε ὄσφ ἦτο αὐτῷ δύναμις ἐντείνῃ τὴν πίεσιν: ἡ ἀσκήσις αὐτῇ ἐνηργεῖτο τακτικῶς τρις ἢ τετράκις δι' ἡμέρας. Ἰστέον ὅτι αἱ ἀσκήσεις αὐταὶ δέον νὰ ἐκτελῶνται μετὰ μέτρου, καθότι ἡ συχνωτέρη τοῦ δέοντος αὐτῶν ἐπανάληψις ἢ ἢ ἐπὶ πλέον παρήλυσις ἐπάγονται ἀνωθητὰ τοῦ ποδουμένου ἀποτελέσματα.

Ἡ τοιαύτη θεραπευτικὴ ἐνέργεια θεωρητικὴ ψυχικὴ, καθότι ὡς γνωστὸν ἡ παραγωγή ἰδιόκληματός τινος, ἐν ἀλλοίᾳ λέξεσιν διανοητικῆς εἰκόνας ὄσον καὶ ἀναῦτη εἶναι ἀμυδρὰ, τῆς πρὸς ἐκτέλεσιν κινήσεως, εἶναι προκαταρκτικὴ καὶ ἀναπόφευκτος συνθήκη πρὸς τὴν ἐκουσίαν τῆς κινήσεως ἐκπλήρωσιν. Εἰς τοὺς δύο λοιπὸν περὶ ὧν ὁ λόγος πύχοντες εἶναι σχεδὸν βέβαιον ὅτι αἱ ὀργανικαὶ συνθήκαι, αἱ φύσει ἐφορευούσαι εἰς τὴν παράστασιν τῆς διανοητικῆς ταύτης εἰκόνας, ἦτο εἰς ἄκρον διατεταραγμένα, ὥστε ἀπέβιναν ἀδύνατος ἢ σχεδὸν ἀδύνατος ἢ παραγωγή αὐτῆς συνεπείρ δραστικῶς ἐνεργουμένης ἐπὶ τὰ φλοιώδη κινητικὰ κέντρα ὑπὸ τῆς σταθεραῖς ἰδέαις τῆς περὶ τὴν κίνησιν ἀδυναμίας, εἰς τὴν ὁποίαν ἰδέαν ὀφείλεται κατὰ μέγα μέρος ἢ ἐξ ὑποκειμένου παραμυτοποίησης τῆς παρὰ τῆς αὐτῆς, τοῦτ' ὄσον βεβαιῶσται ἐκ τοῦ διὰ τοῦ δυναμομέτρου ἀποτελέσματος ἐπὶ τὰς κινήσεις.

Τοιαύτη ἢ τῆς θεραπείας ἐνέργεια θεωρεῖται, ἧτις ἐνισχύεται ὑπὸ τῶν εὐνοϊκῶν ἀποτελεσμάτων τῶν μετὰ τετραήμερον παρὰ τὸν πύχοντα οὕτω ὁ πύχων Η... ὅστις ἐν ἀρχῇ τῆς θεραπείας ἐσημείωσεν εἰς τὸ δυναμομέτρον δύναμιν 15°, μετὰ τετραήμερον σημείωσεν 40° εἰς δὲ τὸν πύχοντα Ρ... εἶναι ἔξιν παρὰ τῆς ἐξῆς, ὅτι οὗτος, διὰ κελευσμένων ὀφθαλμῶν πίεζων ἐπὶ τοῦ δυναμομέτρου χυαπτόσται δύναμιν ἐλάττωσιν κατὰ 8° — 10°.

Οὕτω; εἶχον τὰ παράγματα τὴν τετάρτην μετὰ τὴν ἐνκρίσιν τῆς θερα-

σης διὰ προκλήσεως πρὸς βλάβειν βαδίσει. (Leçons sur les maladies du système nerveux. Trad. franc. Τόμ. Α'. Σελ. 356).

Τοιαῦτα τὰ ὑπὸ τῶν συγγραφέων ἀναφερόμενα περιστατικὰ ἀληθῶς θαυματουργικῆς θεραπείας δέον ὅμως ὅπως μὴ ὁ ἱατρὸς ἀποδίδῃ ἐκίστατε ἀπειρον ἐμπιστοσύνην καὶ ὅπως ἀποφεύγῃ τὴν θαυματουργικὴν ταύτην δρᾶσιν, εἰς ἣν ἄλλως δέον νὰ καταφεύγῃ μετὰ μέτρου καὶ συνέσεως, καὶ καθ' ὅς περιπτώσεις ἀκόμη ἢ φύσει τῆς ψυχικῆς παραλύσεως εἶναι ἐντελῶς βεβαιῶς, καθότι ἡ πρόκλησις, τὸ πρόσταγμα εἶναι μέσον οὗ ὁ μηχανισμὸς δὲν εἶναι εἰσέτι ἐντελῶς γνωστὸς, καὶ τοῦ ὁποίου ἢ δύνამις ἐκτὸς τῶν περιστάσεων τοῦ ὑπνωτισμοῦ ἀδύνατον νὰ ὀριθῇ, διὸ ἡ ἥθικῃ αὐτῇ θεραπεία, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν φρενοπαθειῶν, βραδείως, κανονικῶς καὶ βαθμηδὸν ἐπαισιολογίαν εἶναι προτιμητέα.

πείας ημέραν, εκτὼ δὲ ἡμέρας ἀκυλούθως ὁ Charcot ἐξεφράζετο ὡς ἐξῆς περὶ τῶν πασχόντων αὐτοῦ.

«Εὐτυχῆς λογιζομαι ἀναγνωρίζων τὰς ἐπὶ τὰ κρείττω προόδους, αἵτινες ἀπὸ δεκαημερίας ἤρξαντο εἰς τοὺς περὶ ὧν ὁ λόγος πάσχοντας συνεπιεῖ τῆς ἐφαρμοσθείσης θεραπείας. Οὕτω εἰς τὸν II... ἐνῶ πρὸ δεκαημέρου ἐσημειοῦτο εἰς τὸ δυναμόμετρον ὁ 40 βαθμὸς, σήμερον σημειοῦται ὁ 53ο, συγχρόνως δὲ κατὰ τὸν χρόνον τοῦτον παρετηρήθη καὶ βαθμὸς τῆς ἀληθῶς μικρῆς αἰσθητικότητος κατὰ τὸν πρότερον ἀναισθητοῦντα ὤμον. Εἰς τὸν πάσχοντα II... ἐνῶ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα τὸ δυναμόμετρον ἐδείκνυε μέχρι 5 χιλιογράμ. σήμερον σημειεῖ 18 χιλιογράμ. ἡ δὲ αἰσθητικότης καὶ εἰς αὐτὸν τὸν πάσχοντα φαίνεται ἀναφανισμένη κατὰ τὴν μασχάλην καὶ τὸν ἀγκῶνα.»

Ἄτυχῶς οἱ πάσχοντες μετὰ τὴν ἀρξαμένην βελτίωσιν διέκοψαν τὴν θεραπείαν ὥστε εἶναι ἀδήλον τί αὐτοῖς μετὰ ταῦτα συνέβη. Ἡ βελτίωσις ὅμως, περὶ ἧς ἀνωτέρω ἐμνήσθημεν, ἡ τόσῃ ταχέως μετὰ τὴν ἐφαρμοσθεῖσαν θεραπευτικὴν ἀγωγὴν ἐπαλθοῦσα, καίτοι ἡ πάθησις ἀπὸ μακροῦ χρονολογεῖ, εἶναι λίαν ἐνθαδρουντικὴ πρὸς ἐνίτχυσιν τῶν δογμάτων τοῦ Charcot ἐφ' ὧν αὕτη ἐστηρίχθη, καὶ πρὸς εὐρυτέραν εἰς τὸ μέλλον ἐπὶ πρατομοίῳ περιπτώσεων δοκιμασίαν καὶ ἐφαρμογὴν. Γ.

ΤΙΝΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΑΣ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΟΝΙΑΣ.

Ἡ κατὰ Verardini χρῆσις τῆς ἐπεκακτουάνης ἐπὶ πνευμονιῶν.

ὑπὸ ΝΙΚΟΛΑΟΥ Μ. ΠΟΛΙΤΟΥ (ἐν Νεαπόλει).

(Συνέχεια. ἴσα σελ. 292).

γ'. — Ὁ ὑπὸ τοῦ Talamon καὶ Friedlaender περιγραφείς μικροκοκκὸς τῆς πνευμονίας δύναται ν' ἀπομονωθῆ, νὰ καλλιεργηθῆ καὶ ἐνοφθαλμισθεῖς νὰ ἀνεπτύξῃ πνευμονίαν.

Ἐν τῇ περιγραφῇ τοῦ μικροκοκκοῦ τοῦτο εἴπομεν ὅτι ἀπομονοῦται καὶ καλλιεργεῖται ἐν ὑγρῷ, ἐν διαλύσει ἐκχυλίσματος κρέατος, ἐνταῦθα προσθέτομεν ὅτι διὰ τοῦ ἐνοφθαλμισμοῦ τοῦ μικροκοκκοῦ τούτου, ὑπὸ μὲν τοῦ Talamon ἐπὶ κοινῶν ὑπὸ δὲ τοῦ Friedlaender ἐπὶ μύδων, πάντοτε ἀνεπτύχθη πνευμονία ὅμοια τῇ παρὰ τῷ ἀνθρώπῳ ἀνεπτυσσομένη, καὶ οὐχὶ μόνον τοῦτο, ἀλλ' εἰς πολλὰς περιστάσεις οἱ μικροκοκκοὶ φερόμεναι πέραν τοῦ πνεύματος (πρὸς τὴν πλευρᾶν ἢ τὸ περικάρδιον) ἀνά-

πτυσσον ταυτοχρόνως ἐνδῶδῃ πλευρίτιδα ἢ περικαρδίτιδα τῆς αὐτῆς φύσεως, ἧς καὶ ἡ πνευμονία.

Τοιαύτας δευτεροπαθεῖς ἐκ μικροκοκκῶν πλευρίτιδας, ἐν τῇ παρείᾳ τῆς πνευμονίας ἢ περὶ τὴν λύσιν αὐτῆς ἀναφαινομένης, συχνάκις τις ἀπκντᾷ ἐν τῷ ἐξιδρώματι αὐτῶν εὐρίσκοντι οἱ πνευμονιόκοκκοι (Cantani).

Περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος μηνὸς ὁ καθ. Cantani τὸ ἐξῆς παρετήρησεν ἐν τῇ κλινικῇ αὐτοῦ. Ἡ μόλις καταπετοῦσα καὶ σχεδὸν μέχρι τοῦ φυσιολογικοῦ φθάνουσα θερμοκρασία πνευμονιῶντός τινος, ἤρριπεν ἐκ νέου ν' ἀνεψῶται καὶ διετηρήθη τοιαύτη ἐπὶ τινος ἡμέρας· κατ' αὐτὰς εἶχεν ἀνεπτυχθῆ πλευρίτις ὑγρᾶ, ἧς τὸ ἐξιδρώμα δὲν ἦτο ὀλίγον, πλευρίτις ἐκ τῶν πνευμοκοκκῶν, καθότι ἡ ἐξέτασις τοῦ διὰ δοκιμαστικῆς παρασκευῆσεως (διὰ σύριγγας Pravaz) ἐξαχθέντος ὑγροῦ εἰδείξεν ἀφθονίαν τούτων. Χαρακτηριστικόν, ἐν ὅτῳ ἡ θερμοκρασία εὐρίσκειτο ἀνω τοῦ φυσιολογικοῦ, οἱ πνευμονόκοκκοι ἐζῶν καὶ ἠδύναντο νὰ καλλιεργηθῶσιν, ἐνοφθαλμιζόμενοι δὲ ἀνεπτυσσον πνευμονίαν ὅτε ὅμως πᾶς ἕνος πυρετοῦ κρηθῆεν, οἱ πνευμονόκοκκοι εὐρίσκοντο μὲν ἐν ἀφθονίᾳ ἀλλ' οὐχὶ ζῶντες, ὑπερπληρέστετα ἀποδεικνύει κατὰ Cantani ὅτι ὁ πυρετὸς εἰς τὰ λοιμώδη νοσήματα, ὡς ἀντιδρασίς τοῦ ὀργανισμοῦ τείνοντος, νὰ καταστρέψῃ τὸν ἐχθρὸν αὐτοῦ, τόσον μόνον διαρκεῖ, ἐν ὅτῳ οἱ μικροὸργανισμοὶ οὗτοι ζῶσι, τούτων ὅμως καταστραφέντων ὁ πυρετὸς παύει. Πρακτικῶν ἐκ τούτου ἀποτέλεσμα· ἐν τῇ θεραπείᾳ τῶν ἐξ εἰδικῶν αἰτίων ὀξείων νοσημάτων ὀφείλομεν νὰ καταρρεύωμεν εἰς μέσῃ βοηθοῦντα τὸν ὀργανισμὸν εἰς τὴν καταστροφὴν τοῦ εἰδικοῦ αἰτίου, οὐχὶ ὅμως ἡμεῖς αὐτοὶ ἐν γνώσει νὰ ζητῶμεν διὰ τῶν ἀντιπυρετικῶν φαρμάκων νὰ καταβῶλωμεν τὸν πυρετὸν, καὶ ἐπομένως ν' ἀφαιρέωμεν τὸ ἕπλον δι' οὗ ὁ ὀργανισμὸς τείνει ν' ἀποκρούτῃ τὸν ἐχθρὸν αὐτοῦ (Tommasi, Cantani).

Ὁ Kinnik ἐκ πειραμάτων ἐπὶ ζώων, ἀξέτελεσε τῇ ὑποδορείῳ ἐπέσει τῶν πνευμονικῶν πυέλων, εἴτε καθαρῶν εἴτε ἠρκαυμένων θλαίς καὶ ἰθλαίς ὡς πρὸς τὸν ὄγκον αὐτῶν δι' ἀπεσταγμένου ὕδατος, συμπεραίνει καὶ οὕτως τὴν εἰδικότητα τῆς πνευμονίας.

Ἐνῶ ἐκ τῶν προλεχθέντων καταδεικνύεται τὸ εἰδικὸν τῆς πνευμονίας, ὅμως εἰσὶν οἱ ἐντελῶς ἀποκρούοντες τὸ εἰδικὸν τῆς νόσου, καθὼς καὶ οἱ δεχόμενοι ὅτι ὑπάρχουσι δύο εἰδῶν πνευμονίαι, αἱ καθαρῶς φλογιστικαί, ἀπλαεῖ, καὶ αἱ εἰδικαί (Lichtenstern, Friedreich, Burrelli, Fedeli, Roncati, Loncato, Verardini κτλ.).

Ὁ Verardini στηριζόμενος ἐπὶ κλινικῶν καὶ πειραματικῶν σπουδῶν, συμφώνως πρὸς τὴν δοξασίαν αὐτοῦ, ὅτι δηλ. ὑπάρχουσι καθαρῶς φλογιστικαὶ πνευμονίαι (pneumoniti franche inflammatorie, genuine) καὶ πνευμονικὴ λοιμώδης (pneumoniti infettive), ἐν τῇ πρό τινος δη-

μοσιουθείη πραγματεία αὐτοῦ ¹⁾ ὅτιν ἀπόρρξ τῆς χρήσιν τῆς ἱπεκκουά-
νης οὐχί ὡς ἀπορροητικῆς, ἀλλ' ὡς πολεμίου τῆς νοσηρῆς φλογιστικῆς
ἐπεξεργασίας, συμπαράγει τὰ ἐξῆς:

1.—Ὅτι τὰς μεγάλαις δόσεσι τῆς ἱπεκκουάνης κατὰ τῆς ἰνδιώδους
πνευμονίας, ἐπικερδῶς μεταχειρίθησαν διότιμοι κλινικοὶ μέχρι τῆς ἀρ-
χῆς τοῦ παρόντος αἰῶνος, ἀκριβῶς ἐπειδὴ ἐμπειρικῶς ἀνεγνώριζον τὴν ἀ-
νύψιμον ἀντιφλογιστικὴν ἢ κατὰστατικὴν ἐνέργειαν.

2.—Ὅτι, τούτων καταλήλῳς καὶ ἐπικαίρως ἀντικατασσομένιον, οὐδὲν
τὸ θλιβερόν παρετηρεῖτο ἐκ στάσεως τοῦ αἵματος καὶ ἤττον ἐξ ἐπικαι-
μένης παραλύσεως τοῦ καρδιακοῦ μυῶς (ἤτις οὐδέποτε παρετηρήθη), ἀμικ
δὲ ὁ ἔμετος μόνον κατ' ἐξίχρυσιν ἀνεφαίνετο.

3.—Ὅτι μέχρι τῆς σήμερον ταῦτα ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἐπεκυρώθησαν
ὐπ' ἄλλων διασημοτέρων κλινικῶν καὶ παθολόγων (Trousseau, Peter,
Pecholier, κτλ.)

4.—Ὅτι διὰ παρατηρήσεων καὶ πειραμάτων παρετήρησε τὴν ἰσφέ-
λειαν τὴν ἐκ τῶν μεγάλων δόσεων τῆς ἱπεκκουάνης, πρὸς μετριασμὸν
τῆς ἐν τῷ πνεύμονι ἐλεύσεως τοῦ αἵματος καὶ πρᾶξιαν καὶ εὐκόλου ἐ-
πομένως λύσιν τῶν γνησίων πνευμονιῶν, δόσεων ὅπως ἀβλαβῶν.

5.—Ὅτι αἱ μεγάλαι αὐταὶ δόσεις (ἐκ 2 γραμμ. μέχρι 4, 6, 8 κατὰ
τὰς περιστάσεις, ὑπερἀποκλείει συστηματικὴν μέθοδον) σπανίως ἐπιφέ-
ρουσιν ἔμετους, καὶ ὅτι εἴτι λίαν ἀνεκτὰ, ὡς ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν ἱ-
στοριῶν, ὡς ἀναφέρει, ἐξ ὧν τινες τῶν ἐτελέησαν ἐκ τῆς κλινικῆς τοῦ
Galvani (ἐν Modena), καὶ ὅτι ἡ ἀνεκτικότης αὕτη εὐρίσκεται ἐν ἀγέ-
σει πρὸς τὴν βαρῦτητα τῆς πνευμονίας.

6.—Ὅτι αἱ μεγάλαι δόσεις τῆς ἱπεκκουάνης ἐπιφέρουσι κρῶς τυύ-
τοις ἀπορροητικὰ ὅπως διόφορα τῆς ἐμετίνης (πιστεύει δὲ ὅτι πρῶτος
αὐτὸς τὸ ἀπέδειξε), καὶ ὅτι ὡς ἠπεδείχθη ἐκ τῶν πειραμάτων αἱ με-
γάλαι δόσεις τῆς ἱπεκκουάνης φέρουσιν ἰσχυρίαν πνευμονικὴν, ἐνερ-
γοῦσιν ἐπομένως κατὰστατικῶς, αἱ τῆς ἐμετίνης φέρουσιν ἐνεργεστάτην
ὑπεραιμίαν.

ΠΕΡΙ ΑΝΤΙΠΥΡΕΤΙΚΗΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ.

ὑπὸ ΑΑΚ. ΣΧΙΜΦΛΕ (ἐν Τριπόλει).

Κατὰ τὴν σημερινὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης, ὅς ἢ ἡ ἀνα-
χάλυψις τῶν μικρορροητικῶν, ὡς αἰτίων τῶν μολυμπτικῶν νόσων, συ-

¹⁾ Foradini, Nuovo contributo di studii clinicoperimentale a comprovare
l'azione depressiva valsalva dell'ipococcuina, somministrata ad alte dosi nelle
pneumoniti franche. — Bologna.

νεπήγαγε τὴν ἐξέχρυσιν πολλῶν ἀντιπυρετικῶν μεθόδων καὶ φαρμάκων
ἐπὶ σκοπῷ καταστροφῆς τῶν μικρορροητικῶν, οἵτινες πιστεύονται ὡς
διεγείροντες τὴν πυρετικὴν κίνησιν, δὲν δύνανται τίς νὰ παραδεχθῆ ὅτι
ἡμεῖς οἱ ἐν Ἑλλάδι ἱατροὶ, καὶ ἰδίως οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, δυνάμεθα νὰ
πειραθῶμεν καὶ νὰ σχηματίσωμεν, ἐν βραχέϊ χρονίῳ διαστήματι, ἐκ
περισσεύων παρατηρήσεων, πεποιθήσεις ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου,
καθότιον στερομένη καὶ νοσηρομειῶν καὶ τῶν πλείστων πρὸς ἀκριβῆ ἐξέ-
τασιν ἀπαιτούμενων μέσων. Ἐπομένως ὀφείλομεν κατ' ἐμὴν γνώμην, νὰ
λημβάνωμεν ὡς ἕσιν τὰ πειρακόμενα πρὸς τῶν ἐχόντων ἀφρονὰ τὰ
μέσα καὶ πειραθέντων καὶ νὰ ωφελώμεθα τούτων. Ὑπὸ τοιαύτης ἰδέας
ἐμφορούμενος συνέπεσε νὰ ἀνεγνώσω εἰς τὰ τελευταῖα τοῦ τρέχοντος
ἔτους φύλλα τῆς Βιενναῖκῆς ἐβδομαδιαίας ἱατρικῆς ἐφημερίδας, πραγμα-
τείαν τοῦ Ranay περὶ ἀντιπυρετικῶν φαρμάκων, περὶ τῆς ἐνεργείας τῶν
ὁποίων αὐτὸς ὁ ἴδιος ἐν τῇ κλινικῇ αὐτοῦ πολυτρόπως ἐπειράθη καὶ
καταλήγει δὲ εἰς συμπέρασμα θεραπευτικῶν, ἅτινα ἔχουσι πρᾶγματι
μεγάλην ἀξίαν εἰς τὸν πρακτικὸν ἱατρικὸν βίον. Ἐθεώρησα δὲ ὅτι ἀσκο-
πον νὰ συντάξω διατριβὴν περὶ ἀντιπυρετικῆς θεραπείας, ἀρμόμενος ἐκ
τῆς πραγματείας ταύτης πλὴν ὅτι ἐνόμισα χρήσιμον εἰς τὸν πρακτικὸν ἱα-
τρὸν καὶ νὰ δημοσιεύσω ταύτην, πιστεύων ὅτι συνισπέρω ἐλάχιστον
βοήθημα ἰδίως εἰς τοὺς νεωτέρους συναδέλφους μου.

Ὁ Liebermeister ἀμίλησε πρὸς διατίκῃ εἰς τὴν σύνυδον τῶν ἱατρῶν
ἐν Κοπενάγῃ περὶ μεθόδου ἀντιπυρετικῆς, δηλαδὴ περὶ θεραπείας συμ-
πτώματος, τῆ ὁποῖον καὶ αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ καὶ διὰ τῶν συνεπειῶν αὐτοῦ
φέρει συχνάκις ἐπὶ τῶν ὀξείων νοσημάτων τὸν θάνατον τοῦ ἀσθενοῦς. Βί-
φει συχνάκις ἐπὶ τῶν ὀξείων νοσημάτων τὸν θάνατον τοῦ ἀσθενοῦς. Βί-
φει μὲν ἀναντίρρητον ὅτι εἰς πολλὰς νότους καὶ ἄλλοι κίνδυνοι ὑφίσταν-
ται, ὅτι πάσχοντες κοιλιακὸν τύπον δύνανται νὰ ἀποθάνωσι καὶ ἐκ δια-
τήσεως τοῦ ἐντέρου καὶ ἐξ ἐντερικῆς αἰμορραγίας, ὅτι ὑπάρχουσι νόσαι
καθ' ὅς ἡ μόλυσις τοῦ ὄργανου τοῦ σπυκτώσει τὸν ἀσθενῆ ἀνευ συνερ-
γείας τοῦ περτοῦ, ὅτι ἐνίοτε, ὡς ἐπὶ μηνιγγίτιδος, δύνανται ὁ ἀσθενὴς
νὰ ἀποθάνῃ, καίτοι ἔχων ταπεινὴν θερμοκρασίαν. Ταῦτα βεβαίως δὲν μετα-
βάλλουσι τὸ γεγονός, ὅτι πολλοὶ πάσχοντες κοιλιακὸν τύπον καὶ ἄλλας
πυρετικὰς νότους ἀποθνήσκουσι συνεπὲς τῆς αὐξήσεως τῆς θερμοκρα-
σίας τοῦ σώματος καὶ τῶν ἐκ ταύτης συνεπειῶν.

Ἡς τοιαύτης πυρετικῆς περιπτώσεως εἶναι καθήκον τοῦ ἱατροῦ δι' ἀρ-
μοδίαν κινήσιν νὰ πολεμήτῃ τὴν αὐξήσιν τῆς θερμοκρασίας ὀφείλει ὅ-
μως νὰ ἐξετάσῃ προσεκτικῶς τὰς περιπτώσεις ταύτας καὶ νὰ διακρίνῃ
ἐκεῖνας, καθ' ὅς ἡ αὐξήσις τῆς θερμοκρασίας οὐδεμίαν οὐσιώδη βλάβην
προκαλεῖ εἰς τὸν ἀσθενῆ, καὶ ἐκεῖνας, καθ' ὅς αὕτη προκαλοῦσιν κίνδυ-
νον ἀπαιτεῖ τὴν ἱατρικὴν ἐπέμβασιν.

Ἐκτὸς ὅμως τοῦ ὅπου τῆς θερμοκρασίας ὀφείλομεν νὰ λημβάνωμεν

ὕπ' ὄψιν τὴν διέκρινε τῆς ἀδύστησως ταύτης, τέλος δὲ τὴν ἀτομικότητα τοῦ ἀσθενοῦς, τὴν δύναμιν τῆς ἀννιστάσεως αὐτοῦ καὶ τῶν κατ' ἔκκαστα ὀργάνων του. Ἄλλως τε δὲ δὲν εἶναι ἐπιβλαβὲς τῷ ἀσθενεὶ ἐὰν ἐπαξί και ἀνευ ἀνάγκης ἐνεργῆται ἀντιπυρετικῶς· ἐν ᾧ ἂν ἑτέρου ἐὼν ἀμελεῖται τὴν ἐν κεντρῷ ἐνέργειαν δύναται νὰ ἀπολεσθῇ ἡ ζωὴ αὐτοῦ.

Αἱ δὲ εἴδη μολυσματικῶν καθόχθεις εἶναι ἐκεῖναι, κατ' ὄν κυρίως ἐφαρμόζεται ἡ ἀντιπυρετικὴ θεραπεία· διακρίονται δὲ αὗται κατὰ τὰς σημερινὰς ἀκριβεστέρως παθολογικὰς καὶ αἰτιολογικὰς θεωρίας εἰς μικροβιατικὰς, μικροκτομολυσματικὰς καὶ μολυσματικὰς· εἰς τὰς μικροβιατικὰς ὑπάγονται οἱ ἐλάωδεις πυρετοί, ὁ δὲ δὲ τῶν ἀθροῦν βρουματισμοῦ, ἡ πνευμονία, ἡ ἐλκώδης ἐνδοκαρδίτις καὶ ἡ δὲ εἴδη ὀστεομυελίτις. Εἰς τὰς μικροκτομολυσματικὰς ἡ Ἀσιατικὴ χολέρα, ἡ εὐρωπαϊκὴ χολέρα, ἡ δυσεντερία, ὁ κίτρινος πυρετός, ὁ κοιλιακὸς τύφος, ἡ πανώλης καὶ ἡ ἐπιδημικὴ μηνιγγίτις. Εἰς τὰς μολυσματικὰς δὲ νόσους τὰ δὲ εἴδη ἐξαιρέτικα, ἰλαρά, ὀστρακία, εὐλογία, ψευδοεὐλογία, βουδάνθη, ὁ ἐξαιρέτικος τύφος, ὁ ὑπότροφος πυρετός, ἡ γρίπη, ἡ κεραιτίτις, ἡ κοκκίτις, τὸ ἐρυσίπελας, ἡ διφθερίτις, ἡ λύσσα, ἡ κακοήθης φλύκταινα, ἡ δὲ εἴδη βλεννόρροια, ἡ σύφιλις, ἡ πυκμία, ὁ ἐπιλόχιος πυρετός καὶ ἡ φυματίωση. Πάντα ταῦτα τὰ νοσήματα ἔχουσι κυρίως ὡς ἐγερτικὰ αἴτια, κατὰ τὰς σημερινὰς ἀνακλύψεις τῆς ἐπιστήμης, ποικιλώτατα εἶδη καὶ μορφὰς μικροοργανισμῶν, τῶν ὁποῖαι ὅμως ἡ ἀμεσὸς ἀπόδειξις ἢ ἀπαράδειξις εἰς τοὺς παθολόγους πολλὰ πρὸς ἐξέτασιν εἰς τὸ μέλλον.

Εἶναι ζήτημα πῶς πρέπει νὰ θεραπεύσωμεν τοὺς πυρέσσοντας ἀσθενεῖς, καὶ πότε δικαιούμεθα νὰ μεταχειρισθώμεθα τὰς διαφόρους θεραπευτικὰς μεθόδους καὶ τὰ ποικίλα θεραπευτικὰ μέσα. Κυρίως δὲ προκύπτει τὸ ζήτημα τοῦτο κατὰ τὸν Ραναῦ διὰ τοῦ νέου ἰατροῦς, οἷτινες, στερούμενοι ἰδίας πείρας, συχνάκις δυσκολεύονται νὰ εὖρωσι καὶ ἀκολουθήσωσι τὴν ὀρθὴν ὁδόν, ἰδίως μάλιστα σήμερον, ὅτε ἡ πλειὸς τῶν ὑπερμέτρως ἐπικινδύνων ἀντιπυρετικῶν μεθόδων καὶ ἀντιπυρετικῶν μέτρων εἶναι τὸσον μεγάλη, ὥστε μόλις δύναται τις νὰ γνωρίσῃ ταῦτα.

Ἀπύπται αἱ παρατηρήσεις τοῦ Ραναῦ, αἷτινες ἐγένοντο διὰ τῆς χρήσεως τῶν νεωστὶ ἀνακαλυφθέντων ἀντιπυρετικῶν φαρμάκων, ἔπεισαν αὐτὸν νὰ παραδεχθῇ ὅτι τὰ μέσα ταῦτα καταστέλλουσι μὲν βεβίως τὴν ὑψηλὴν θερμοκρασίαν τοῦ σώματος εἰς τὰ δὲ εἴδη νοσήματα ἐπὶ βραχύτερον ἢ μακρότερον χρονικὸν διάστημα, ἀλλ' ὅμως δὲν ἔχουσιν οὐδεμίαν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς οὐσίας τῆς νόσου, ἐπὶ τοῦ μολύσματος. Ἐπεταὶ δὲ ἐντεῦθεν, ὅτι ταῦτα δὲν εἶναι εἰδικὰ, δὲν βραχύνουσι τὴν πορείαν τῆς νόσου· ἐνίοτε μάλιστα δυσχεραίνουσι καὶ μακροχρονίζουσι ταύτην. Εἰς πολλὰς δὲ περιπτώσεις συνέθη εἰς ἀσθενεῖς σπουδαίως πλάχοντα· νὰ ἐπέλωσιν ἐκ τῆς χρήσεως τούτων δυσάρεστα ἐπακόλουθα φαινόμενα.

Μετὰ τὰς παρατηρήσεις ταύτας τοῦ Ραναῦ ἐξεταστέον ἐὰν εἶναι ἀκόπιμον καὶ ἐὰν ὁ ἰατρός, δικαιούται νὰ μεταχειρισθῇ τὰ νέα ταῦτα ἀντιπυρετικὰ μέσα ἀμέσως ἢ καὶ κληθῇ εἰς πάγιατα δὲ εἶναι πυρετικὴν νόσον, καὶ κατὰ πόσον ταῦτα ἀνταποκρίνονται εἰς τὰς ἀξιώσεις τοῦ πρακτικοῦ ἰατρικοῦ βίου. (ἀκολουθεῖ)

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΤΗΣ ΘΝΗΤΟΤΗΤΟΣ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ
ΕΝ ΕΤΕΙ 1885.

ὑπὸ Χ. Π. ΚΟΡΥΛΛΟΥ.

Καθ' ἅπαν τὸ ἔτος 1885 ἀπεβίωσαν ἐν Πάτραις 813 ἄνθρωποι, ὧν 450 ἄνδρες καὶ 363 γυναῖκες (ἐνῶ ἐν ἔτει 1884 ἀπεβίωσαν 848, ὧν 500 ἄνδρες καὶ 348 γυναῖκες).

Τούτων δ' ἀπεβίωσαν·

Τὸν μὲν Ἰανουάριον	69	(40 ἄνδρες καὶ	29 γυναῖκες)
Τὸν δὲ Φεβρουάριον	59	(29 » »	30 »)
» Μάρτιον	61	(35 » »	26 »)
» Ἀπρίλιον	51	(31 » »	20 »)
» Μάϊον	59	(35 » »	24 »)
» Ἰούνιον	80	(47 » »	33 »)
» Ἰούλιον	100	(48 » »	52 »)
» Ἀύγουστον	94	(58 » »	36 »)
» Σεπτέμβριον	67	(37 » »	30 »)
» Ὀκτώβριον	61	(36 » »	25 »)
» Νοέμβριον	54	(24 » »	30 »)
καὶ τὸν Δεκέμβριον	58	(58 » »	28 »)
	813	450 » »	363 »)

Ὡς πρὸς δὲ τὴν ἡλικίαν τῶν θνόντων, 232 μὲν (28%) δὲν εἶχον εἰσέτι ὑπερβῆ τὸ πρῶτον τῆς ἡλικίας αὐτῶν ἔτος, 139 δὲ (17%) ἤγον ἡλικίαν ἀπὸ 1—5 ἐτῶν, 37 δὲ (4,5%) ἀπὸ 5—10 ἐτῶν, 44 δὲ (5,4%) ἀπὸ 10—20 ἐτῶν, 45 δὲ ἀπὸ 20—30 ἐτῶν, 49 ἀπὸ 30—40 ἐτῶν, 53 (6,5%) ἀπὸ 40—50 ἐτῶν, 52 ἀπὸ 50—60 ἐτῶν, 49 ἀπὸ 60—70 ἐτῶν, 62 ἀπὸ 70—80 ἐτῶν, 35 ἀπὸ 80—90 ἐτῶν, 12 δὲ (ὧν αἱ 9 γυναῖκες) ἀπὸ 90—100 ἐτῶν καὶ 4, ὧν αἱ 3 γυναῖκες, ὑπερέβησαν τὸ 100στὸν τῆς ἡλικίας αὐτῶν ἔτος. Ὡστε ἀείποτε αἱ γυναῖκες καὶ ὀλιγώτεροι ὀνήσκουσι καὶ μακρότερον βιοῦσι.

Τῶν ἀποβιωσάντων δὲ οἱ ἡμίσεις μὲν ἦσαν παῖδες μέχρι 10 ἐτῶν

(108), 191 δὲ ἀπὸ 10—59 ἐτῶν καὶ 214 ἀπὸ 50 ἐτῶν καὶ πέραν. Ὡς ἐν μὲν τῇ ἄνω πόλει 396, ἐν δὲ τῇ κάτω 417.

Κατὰ μῆνα δὲ ἐξετάζοντες τοὺς θανάτους βλέπομεν ὅτι οἱ περισσότεροι μὲν ἀπεθίωσαν τὸν Ἰούλιον (100), Αὐγούστον (94) καὶ Ἰούνιον (80), οἱ ὀλιγώτεροι δὲ τὸν Ἀπρίλιον (51) καὶ Νοέμβριον (53).

Τῶν δ' ἀνδρῶν οἱ πλεῖστοι μὲν, σχετικῶς πρὸς τὰς γυναῖκας, ἀπεθίωσαν τὸν Αὐγούστον (18 : 36) καὶ Ἰούνιον (47 : 31), οἱ ὀλιγώτεροι δὲ τὸν Φεβρουάριον (29 : 30) Ἰούλιον (43 : 52) καὶ Νοέμβριον (24 : 30).

Τῶν δὲ νεογνῶν τῶν τὸ πρῶτον τοῦ βίου των ἔτος διανύοντων, τὰ πλεῖστα μὲν ἀπεθίωσαν τὸν Ἰούλιον (46 : 100) καὶ Αὐγούστον (39 : 94), τὰ δὲ ὀλιγώτερα τὸν Ὀκτώβριον (8 : 61) καὶ Ἰανουάριον (10 : 69).

Τῶν δὲ παιδῶν μέχρις ἡλικίας 5 ἐτῶν, οἱ πλεῖστοι μὲν ἀπεθίωσαν τὸν Ἰούλιον (21) καὶ Αὐγούστον (17), οἱ ὀλιγώτεροι δὲ τὸν Νοέμβριον (7). Τῶν δὲ ἀγόντων ἡλικίαν ἀπὸ 5—10 ἐτῶν, οἱ πλεῖστοι μὲν ἀπεθίωσαν τὸν Μάιον καὶ Σεπτέμβριον (ἀνὰ 5), οἱ ὀλιγώτεροι δὲ τὸν Ἀπρίλιον (1), Ἰούλιον καὶ Δεκέμβριον (ἀνὰ 2). Ἀπὸ τοῦ 5 λοιπὸν ἔτους ἡ θνητότης τῆς παιδικῆς ἡλικίας ἐλαττωθεῖται ἐκαισθητῶς.

Τῶν δὲ γερόντων τῶν ὑπὲρ τὰ 60 ἔτη γεγονότων, οἱ περισσότεροι μὲν ἀπεθίωσαν τὸν Ἰανουάριον (22 : 69) καὶ Φεβρουάριον (18 : 59), οἱ ὀλιγώτεροι δὲ τὸν Αὐγούστον (6 : 94), Ἀπρίλιον καὶ Μάιον, (ἀνὰ 10 : 51 : 59).

Ἀνελευτικώτερον δὲ οἱ ἀποθνήσκοντες ἔχουσι καθ' ἡλικίαν ὡς ἑξῆς :

M ἢ ν	0—1	1—5	5—10	10—20	20—30	30—40	40—50	50—60	60—70	70—80	80—90	90—100	100—	Ἄνω πάλαι	Κίτω πάλαι	Τὸ ἔλεον
Ἰανουάριος.	40	8	3	4	5	5	5	7	7	6	7	2	—	45	24	69
Φεβρουάριος.	13	41	4	2	1	2	4	4	6	7	5	—	—	24	35	59
Μάρτιος.	14	10	3	4	4	5	4	4	5	5	2	1	—	27	34	61
Ἀπρίλιος.	15	7	1	9	3	1	2	3	4	1	3	—	—	26	25	51
Μάιος.	14	8	5	2	7	5	4	3	5	5	—	—	1	41	28	59
Ἰούνιος.	26	15	2	3	3	5	3	7	6	5	3	2	—	43	37	80
Ἰούλιος.	46	21	3	4	3	2	5	4	2	6	3	1	—	42	58	100
Αὐγούστος.	39	17	3	4	4	7	10	4	2	2	1	1	—	49	45	94
Σεπτέμβριος.	17	13	5	2	2	4	5	2	7	7	2	1	—	28	39	67
Ὀκτώβριος.	8	14	3	4	6	2	5	7	3	8	—	—	—	28	33	61
Νοέμβριος.	44	7	3	4	3	4	3	4	1	4	3	2	2	32	22	54
Δεκέμβριος.	10	8	2	2	4	7	3	3	1	4	5	1	1	21	37	58
	232	139	37	44	45	49	53	52	49	62	35	12	4	396	447	813

Ὡς πρὸς δὲ τὰ νοσήματα 180 μὲν ἀπεθίωσαν προσβληθέντες ὑπὸ δέξιαν νόσημάτων τῶν τῆς αναπνοῆς ὀργάνων (167 ἐν ἔτει 1884), 167 δὲ ὑπὸ νόσων τοῦ γαστροεντερικοῦ σωλήνος (114 τὸ 1884), 79 δὲ ὑπὸ μηνιγγίτιδος ἐν γένει (ὄν 17 ὑπὸ φυματ. μηνιγγ. καὶ 8 ὑπὸ ἐγκεφαλονοτικῆς), 54 δὲ ὑπὸ φυματιώσεως καὶ φθίσεως ἐν γένει τῶν ἀναπνευστ.

ὀργάνων (71 τὸ 1884), 50 δὲ ὑπὸ νόσων τῆς καρδίας, 40 ὑπὸ ἐγκέφαλ. ἀποπληξίας, 36 δὲ ὑπὸ κακοήθων πυρετῶν, 33 δὲ βρέφη ἐγεννήθησαν μὴ ἀκόντως ἀνεπτυγμένα καὶ ἀπεθίωσαν κατὰ τὰς πρώτας τῆς ζωῆς αὐτῶν ἡμέρας, 27 δὲ ὑπὸ γεροντικοῦ μαρκουῦ, 25 δὲ ὑπὸ τυφοειδοῦς πυρετοῦ, 21 δὲ ὑπὸ διφθερίτιδος (88 τὸ πριέτος), αἱς συγκαταριθμοῦνται καὶ 5 ἐπελθούσαι σὺν Ὀστρακίᾳ, 21 δὲ ὑπὸ ἐγκεφαλίτιδος, 17 δὲ ὑπὸ Ὀστρακίᾳ (46 τὸ πρ. ἔτος), 19 δὲ ὑπὸ νεφρίτιδος, αἱς συγκαταριθμοῦνται 3 περιπτώσεις σημαιοῦμεναι μόνον ὡς λευκοματουρίαι καὶ ἔτιραι 3 ὡς ἐπελθούσαι κατόπιν Ὀστρακίᾳς, ἀνὰ 9 δὲ ὑπὸ νόσων τοῦ ἥπατος καὶ καρδίου διαφόρων ὀργάνων, ὅσον τῆς μήτρας, τοῦ μαστοῦ, τοῦ στομάχου, τοῦ ἥπατος κτλ., 12 θύματα τῆς κερκιδίου καὶ ἀκωλύτου δπλαφορίας, 12 δὲ ἐξαιτίας μὴ σημαιοῦμένης ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν ἀποθνήσκοντων, 10 δὲ ὑπὸ τετάνου ἐν γένει (6 ὑπὸ τετάνου τῶν νεογνῶν, 2 τραυματικῶν, 1 ρευματικῶν καὶ ἑνὸς κατὰ τὴν λογιαν ἐπελθόντος), 8 ὑπὸ ἐρωπιλάτους (ὄν 4 ὑπὸ διαχ. φλεγμονῆς), 6 ὑπὸ βρυτίτιδος, ἀνὰ 5 ὑπὸ ἐπιλογίου πυρετῶν καὶ ἐλώδους καχεξίας, 4 νεογνά ἀπὸ σκληρώματος, ἀνὰ 3 ὑπὸ περιτονίτιδος (ὄν ἢ μία τραυματικῆ), ὑπὸ φθίσεως τοῦ Ν.Μ. καὶ καταποντισμοῦ, ἀνὰ δύο δὲ ὑπὸ κατάγματος, οἰμοραγίας, αἱματοδιελύτσεως, χοιράδων, ἐπιληψίας, λύτσης καὶ αἰφνίδιου ὀγκάτου, ἀνὰ εἰς δὲ ὑπὸ λιθιάσεως, ἐκλαμψίας, κυστίτιδος, ἐκζέματος καθολικοῦ εἰς παιδίον, σηψαιμίας, περιεσφιγμένης κήλης καὶ ὑδροκεφάλου, αἱς δ' ἀπέθανε δλητηριασθεῖς ὑπὸ ἀπειρηθίμων νηγμάτων σφηκῶν καὶ αἱς αὐτοκτονήτης.

(ἀκολουθεῖ).

Θεραπευτικὴ τῆς βλεννορροίας δι' ἀφεψήματος λειμωνίου.

— Ἐν ταῖς χρονικοῖς τῆς Συριλιογραφίας, Annales de Syphillographie, ἀναγράφεται ἡ ἑξῆς κατὰ τῆς βλεννορροίας θεραπευτικὴ μέθοδος συνισταμένη εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ ἀφεψήματος τῶν λειμωνίων, ὅπερ θεωρεῖται ὡς τὸ ἀριστον παρασκευασθῆναι τοῦ γουακόκκου.

Τρία λειμώνια προσφάτως συγκομισθέντα, οὗτε λίαν πράσινα ἀλλ' οὗτε καὶ λίαν ὠριμα, κατατέμνονται εἰς μικρὰ τεμάχια μετὰ τοῦ φλοιοῦ αὐτῶν, ἐντίθενται εἰς ἀγγεῖον ἐξ ἀργίλου μὴ γαλακτομένου, πρὸςτίθενται 300 γραμμὰτα ὕδατος, καὶ ὑποβάλλονται εἰς κατεργαστὴν εἰς μετρίκην θερμότητα ἕως ἂν τὸ ὑγρὸν ἀπομείνη 100 γραμμάτων, ἀκολουθῶς ἐκθλίβονται ἰσχυρῶς διὰ σπληνίου καὶ φυλάσσεται τὸ ὑγρὸν.

Ἐκ τοῦ ὑγροῦ τούτου, ὅπερ ἔστω ὅσον ὀλίον τε μᾶλλον πρόσφατον, γίνονται ἐγγύστες εἰς τὴν ὑδρήθραν τρις ἢ τετράκις δι' ἡμέρας.

Δυσσπασίας Θεραπεία. — Ἀποφαστικῆ ἢ χρεῖσις ποτῶν καὶ τροφίμων ἢ φαρμάκων ὑδαρῶν ἐπιτρέπεται ἡ χρῆσις βουρβούρων ἀλλὰ λίαν

πυκνών και ούχι υδαρών, πρὸς δὲ μικρὰ ποσότης ἄρτου, ἐφθῶν κρεάτων ἢ βεβαρυσμένων ψυχρῶν ἢ θερμῶν, ἰχθύων, ὠν, χόρτων. Ἐπιτρέπεται ἐπίσης ἡ χρῆσις καρπῶν ἀλλ' οὐχι τῶν λίαν υδαρῶν, ὡς τῶν σταφυλῶν, δαμησκηνῶν μήλων, πέπωνος, κτλ. Τὰ μέλιστα ἀνούσιον αἱ τῶν κρεάτων κόβεισ καὶ τὸ ἐκχύλισμα τῶν ποῶν. Ποτήριον ποτοῦ ἀρκεῖ διὰ πᾶν γεῦμα. Τὸ μεταξύ τῶν γευμάτων διάστημα ἔστω δυτάωρον. Ἐκ τῶν φαρμάκων προτιμητέα τὰ στερεά. Ἡ δόσις αὕτη ἀρμόζει προσέτι καὶ εἰς τοὺς πάσχοντας διάτασιν τοῦ στομάχου, τοὺς προδιατεθειμένους εἰς διαφόρους αἰμορραγίας, οἷον ἐγκεφαλικὰς, ἐπιστάσεις κλ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

SIROP D'HYPO-PHOS-PHITES DE FELLOWS.

Παρασκευασθέντων ἐν Νέῳ Ὑόρκῳ ὑπὸ τοῦ χημικοῦ

JAMES FELLOWS.

Τὴ περι οὗ πρόκειται σκεύασμα ἐνέχει τὰ κυριώτερα τοῦ ζωικοῦ ὀργανισμοῦ συστατικὰ, Κάλιον καὶ Ἰότανον. Ὁξειδωμένους ἐνώσεις, Σίδηρον καὶ Μαγγανήσιον. Ἰουγκά, Κινίνην καὶ Στρυχνίνην. Καὶ τὸ ζωϊκὸν θειωδὲς συστατικόν, τὸν Φῶσφορον.

Διαφέρει πάντων τῶν ἄλλων ὁμοταγῶν σκευασμάτων διότι εἶναι εὐάρεστον τὴν γεῦσιν, ἐνεργεῖ ἐπὶ τοῦ στομάχου εὐνοϊκῶς, καὶ οὐδὲν ἐπιγίνεται κακὸν ἀπὸ τῆς παρατεταμένης αὐτοῦ χρήσεως.

Μεγάλην ἐκτέθηστο ὑπόληψιν ἐν Ἀμερικῇ καὶ Ἀγγλίᾳ δ.κ. τὸ νόσιμον τῆς χρήσεως αὐτοῦ εἰς τὴν θεραπείαν τῆς φθίσεως, τῆς χρονίας βρογχίτιδος καὶ ἐτέρων τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων παθήσεων. Οὐχ' ἤτανθ' ὠφελεῖ καὶ κατὰ ποικίλων νευρικῶν νόσων, ὡς καὶ κατὰ τῆς ἀτονίας. — Αἱ θεραπευτικαὶ αὐτοῦ ἐνέργειαι ἀποδοτέαι εἰς τὰς τονωτικὰς καὶ θρεπτικὰς αὐτοῦ ιδιότητας δι' ὧν αἱ διάφοροι ὀργανικαὶ λειτουργίαι ἐπαυρόχονται εἰς τὸ κατὰ φύσιν. Οὕτω καὶ εἰς περιπτώσεις ἐνδείκνυνται ἡ τῆς ἐννευρώσεως τόνωσις διὰ τονωτικῆς θεραπείας, τὸ σκεύασμα τοῦτο εἶναι τὸ μέλα ὠφέλιμον. Ἐνεργεῖ ταχέως, διεγείρει τὴν ὄρεξιν, ρυθμίζει τὴν πέψιν, διευκολύνει τὴν ἀπορρόφησιν καὶ μετὰ τῶν θρεπτικῶν οὐσιῶν μεταβαίνει εἰς τὴν κυκλοφορίαν. Ἐπίσης ὠφελεῖ καὶ κατὰ τῶν φρενοπαθειῶν καὶ ἐν γένει πάσης νευρικῆς παθήσεως.

Ἐκάστη φιαλὴ περιέχει 8 οὔγκιας, ἤτοι 50 περίπου δόσεις.

Εὑρίσκεται ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ κ. Κ. Ὀλυμπίῳ. Πᾶσα περὶ τούτου ἀγγελία ὄριστα μόνον διὰ τὰ ἰατρικὰ περιοδικὰ.

ΔΙΛΥΣΙΣ ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΚΡΕΑΤΟΣ.

FATA L. ROSSENTHAL.

Σκευασμένη εἰς τὸ φαρμακεῖον τῆς Αὐλῆς ἐν Jena (Γερμανία)

ὑπὸ R. SLUTZ.

Βραβευθεῖσα ἐν Βρυξελλαῖς, ἐν Ἀλλῃ, ἐν Φρανκφούρτῃ καὶ ἐν Βιέννῃ.

Ἡ διάλυσις αὕτη ἐνέχει ἅπαντα τοῦ νοποῦ κρέατος τὰ θρεπτικὰ συστατικὰ πλὴν τοῦ λίπου καὶ τῶν νεύρων. Οὐδὲν διεγείρει πεπτημένη καὶ ὑπὸ τῶν λίαν ἀσθενῶν στομάχων τῶν οὐδὲν ἕτερον στερεῶς ἢ ὑγρῶ τροφῆς εἶδος ἀνεχομένων, πρὸς δὲ κέκτηται γεῦσιν λίαν εὐάρεστον ἀπτοῦ κρέατος.

Περὶ τῆς διαλύσεως ταύτης πολλὴ μετ' ἐπαίνων λόγος γίνεσθαι ἐν τῷ συγγράμματι Sammlung, klinischer Vorträge ὑπὸ Richard Volkmann ἀρ. 62, καὶ ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ Wiel, ὡς καὶ ἐν τοῖς περιοδικῶν Gesundheit ἀρ. 14, 1882. καὶ Wiener Medicinal Presse ἀρ. 2, 1883.

Γενικὴ ἀποθήκη ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς Eastern Agency, ἐν Ἀθήναις δὲ γίνονται δεκταὶ παραγγελίαι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Γαληνοῦ καὶ τὸ φαρμακεῖον Α. Τσαρᾶχη. Ὁδ. Σόλωνος.

ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΙΑ (OFFICINE)

ἡ Συλλογὴ τῶν κατὰ τὴν πρακτικὴν φαρμακοποιεῖαν, Διαλαμβάνουσα

Περὶληψιν ἀπασθῶν τῶν φαρμακοποιῶν, τῶν ἰατρικῶν καὶ φαρμακευτικῶν συνταγολογιῶν τῶν διαφόρων ἐπικρατειῶν· Τοξικολογίαν, ἢ τὸν τρόπον τοῦ ἀνιχνεύειν τὰ δηλητήρια· Φαρμακευτικὰς δοκιμασίας· Φαρμακοποιεῖαν κτηνιατρικῆς, ομοιοπαθητικῆς· Θεραπευτικὸν ἐγκόλπιον, ἅπαντα τὰ νέα φάρμακα· γενικὴν τῶν φαρμάκων διατίμησιν.

ὑπὸ DORVAULD.

Ἐκδοσίς 10ῃ ἐντελῶς ἀνασκευασθεῖσα ἐν 1000 σελ. κείμενον· Σχήματα ἐν τῷ κειμένῳ. Ξένα ὀνοματολογία.

Εὑρίσκειται ἐν Ἑλλάδι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Γαληνοῦ.

ἈΓΓΕΛΙΑΙ διὰ τὸν Γαληνὸν εἶναι δεκταὶ εἰς τὸ γραφεῖον αὐτοῦ ὁδ. Πιννακοτῶν 8, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς EASTERN AGENCY-Karakouy Deirmen Han.

Ἡ διέδοχός ἐπὶ EASTERN AGENCY ἐπιφορτίζεται τὰς ἀγγελίας διὰ τὰς ἐν Ἑλλάδι καὶ τὸ ἐξωτερικὸν ἐφημερίδας. Δίδει ἐμπορικὰς πληροφορίας περὶ Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ὑποδεικνύει ἐπὶ τῆς αἰτήσεως

εἰς τὰ ἐν Εὐρώπῃ καταστήματα τοῦς καλλιτέροισι ἀντιπροσώποις διὰ τὴν κατανάλωσιν τῶν προϊόντων. Προμηθεύει τέλος εἰς Εὐρώπῃ καὶ Ἀμερικῆς βιβλία, ἐργαλεῖα, καὶ πικνὸς εἶδους ἀντικείμενα χρήσιμα εἴτε διὰ τὸ ἐπάγγελμα εἴτε διὰ τὴν ἰδίαν τῶν κ. ἰατρῶν καὶ φαρμακοποιῶν χρῆσιν.

Νικολάδης. — Ἀντίδοτον κατὰ τῶν κελῶν τῆς νικοτιανῆς εἰς τοὺς καπνίζοντας ἀποταλασμάτων. Βρίσκεται ἐν Ἀθήναις παρὰ τῆ Διευθύνσει τοῦ Γαλήνοσ.

ΠΙΚΡΟΠΗΓΗ ΕΝ ΗΥΔΙ

Rakoczy

ΙΔΙΟΚΤΗΤΟΣ

ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ LOSBIL

Τὸ αὐτοφυὲς πικρὸν ὕδωρ Rakoczy εἶναι ἐν τῶν πλουσιωτέρων εἰς στερεὰ συσκευαστικὰ ὑδάτων, ἅτε δὴ περιέχον ἐν 10000 μέρ. αὐτῶ 571 μέρη στερεῶν συσκευαστικῶν, καὶ προτιμᾶται εἰς τὰς νόσους τῆς κάτω κοιλίας διὰ τὸ ἐν αὐτῇ ἀρθρονόον θεϊκὸν μαγνήσιον, γάτριον καὶ λίθιον.

Ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς λοιπὰς πικροπηγὰς τὸ ὕδωρ Rakoczy θεωροῦμενον παρ' ἀπάντων τῶν ἰατρῶν ὡς τὸ πρωτεῖον προτιμᾶται καθ' ὅς περιπτώσεις ἐνδείκνυται ἡ χρῆσις τῶν πικρῶν ὑδάτων, διὸ καὶ ὡς τοιοῦτον συνιστᾶται καὶ ὑπὸ Ἀκαδημιῶν καὶ ὑπὸ ἰατρῶν, ὡς ὑπὸ τῆς ἐν Βουδαπέστ ἀκαδημίας τῶν ἐπιστημῶν, τῆς ἐν Ἰαμβόις ἀκαδημίας τῆς ἰατρικῆς, ὑπὸ τῶν ἰατρῶν Fauvel ἐν Πικρῆσι, Chalet-Fieheborn ἐν Λονδίῳ, Τριανταφυλλίδου καὶ Mondmann ἐν Κωνσταντινουπόλει, Zoupan ἐν Ἀδριανουπόλει, Sahem pachha ἐν Κέρφω, Schluss ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Zeissel καὶ Rokitansky ἐν Βιέννῃ, Seitz ἐν Βιόνῳ, Vohl ἐν Κολωνίᾳ κλ.

Πωλεῖται ἐντὸς φιλικῶν προσφάτως ἐκείνουτε πληρουμένων παρ' ἑκάστων τοῖς καταστήμασιν τῶν μετακλιτικῶν ὑδάτων, τοῖς φαρμακείοις καὶ φαρμακωπορείοις.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Μερικλέους Παιτρικίου. — Ἐὰ πάθη τῶν ὀφθαλμῶν καὶ ἡ θεραπεία αὐτῶν. — Τόμος Α'. — Ἐν Ἀθήναις, 1885. Δρ. 12.
Τὸς αὐτοῦ. — Ἐπερὶ τῶν τραυματίων καὶ τῆς Θεραπείας αὐτῶν. — Μέρη Α' καὶ Β'. — Ἐν Ἀθήναις. — Δρ. ἐν ἔλῳ 15.

Bourneville of Bourges. — *Manuel de technique des autopsies.* — 1. Vol. in 320 de 240 pages. prix broché 2 fr. 50. cartonné 3 fr. — Librairie du Progrès Médical, Rue des Carmes, 4, Paris.